

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobkyně: **B [redacted] G [redacted]** narozená **[redacted]**
bytem **[redacted]**
zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Lukášovou Bryneckou
sídlem 8. května 25, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město

o odškodnění

t a k t o :

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 15 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75% ročně z uvedené částky ode dne 20. 5. 2019 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II.** Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobkyni částku ve výši 385 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 20. 5. 2019 do zaplacení, se zamítá.
- III.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 21 085 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 20.5.2019 domáhala po žalované odškodnění nemajetkové újmy s odůvodněním, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství

police Olomouckého kraje, dne 8.12.2016 čj. [REDAKCE] bylo zahájené trestní stíhání pro trestný čin zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 a 2 písm. b) a d) trestního zákoníku a zločin podvodu podle § 209 odst. 1 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství. Proti usnesení byla podána stížnost, která byla jako nedůvodná odmítnuta. Dne 28.12.2017 státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Olomouci podala obžalobu. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 6.12.2018 pod čj. [REDAKCE] byla žalobkyně obžaloby zproštěna, rozsudek nabyt právní moci 28.12.2018. Žalobkyně se v počátku trestního řízení bránila tomu, že by z její strany došlo k nezákonnému jednání s tím, že si úmyslně nevymýšlela zdravotní problémy nezletilého, popisovala lékařům příznaky, které s manželem pozorovali, nejednala v zjištěném úmyslu ve vztahu k úřadům práce či zdravotní pojišťovně při vyřizování příspěvku na péči a zdravotních pomůcek pro nezletilého. Této obhájce žalobkyně dal nakonec soud zcela za pravdu, což vyústilo ve vynesení zprošťujícího rozsudku. Pro oba dva trestné činy stanoví zákon trestní sazbu od 2 do 8 let. Trestní stíhání bylo zahájeno pro údajnou trestnou činnost, která je z dnešního pohledu velice citlivě a negativně vnímána veřejností. Současná společnost velice negativně a s odsudkem pohlíží na jednání, kde dospělá osoba, která má nezletilé dítě svěřeno v péči, nezletilého týrá, a tož psychicky či fyzicky. Velice silně se u osoby žalobkyně projevila i hrozba citelného trestu. Pocit byl umocněný i tím, že ihned po podání trestního oznámení ze strany orgánu sociálně právní ochrany dětí byl nezletilý odňat z rodinného prostředí, umístěn do střediska sociální péče na rok a půl. Byla u něj nařízena ústavní výchova, byl umístěn do Dětského domova [REDAKCE], kde se nachází dosud, neboť v opatrovnickém řízení o zrušení nařízené ústavní výchovy nebylo dosud vydáno konečné rozhodnutí. Nezletilý Š [REDAKCE] je již více než 3 roky mimo domov, přestože se podle pravomocného zprošťujícího rozsudku Okresního soudu v Olomouci žádné skutky, pro které byla žalobkyně s manželem trestně stíhána, nestaly. Trestní stíhání mělo dopad i na zdravotní stav žalobkyně, tato byla hospitalizována [REDAKCE] dne 23.7.2017 až 8.8.2018 ve Fakultní nemocnici [REDAKCE]. Nějakou dobu po hospitalizaci pocítovala žalobkyně problémy s vyjadřováním, hledáním správných slov, pomalost řečových schopností působilo negativně na psychický stav žalobkyně. Trestní řízení trvalo 24 měsíců, žalobkyně byla uvržena po tuto dobu v nejistotu ohledně výsledku trestního řízení. Dané trestní řízení zanechalo nesmazatelné následky v osobnostní sféře žalobkyně, žalobkyně se měla vytykaného jednání dopustit jako babička nezletilého, to je v pozici osoby, které bylo dítě na základě soudního rozhodnutí svěřeno. Bylo jí kladeno za vinu, že nezl. Š [REDAKCE] psychicky a fyzicky týrala, více méně že si z nezletilého dítěte se svým manželem udělala zlaté vejce. Silně byla ovlivněna pověst žalobkyně v rodině, včetně jejího profesního života. Dostala nálepkou tyрана, který je odměňován finančními prostředky na péči nezletilého. Pocit křivdy, který žalobkyně celou dobu provází, je umocněn tím, že celou situaci odstartoval pobyt nezletilého v [REDAKCE]. Ačkoliv je žalobkyně babičkou nezletilého Š [REDAKCE] o tohoto se starala od jeho narození, oslovoval ji chlapec jako mámu, byl na ni silně fixován. Takový psychický tlak výčitek nezletilého směřovaný žalobkyni, od kterého se vždy dožadoval pomoci, byl pro žalobkyni enormní a velmi vysilující. Odebráním nezletilého dítěte z péče žalobkyně a následný zahájením trestního stíhání se obrátil život žalobkyně a jejího manžela vzhůru nohama. Žalobkyně požaduje náhradu nemajetkové újmy ve výši 400 000 Kč.

2. Žalovaná učinila nesporným uplatnění nároku. Dále popsala průběh řízení vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp.zn. [REDAKCE] s tím, že toto bylo zahájeno vůči žalobkyni dne 8.12.2016, zprošťující rozsudek nabyt právní moci 28.12.2016. Žalovaná shledala existenci nezákonného rozhodnutí, jímž bylo usnesení o zahájení trestního stíhání. Dále uvedla, že jako dostačující formu nápravy a kompenzace nemajetkové újmy shledala konstatování porušení práva a omluvu. Co se týká povahy trestní věci, žalobkyně byla stíhána pro trestný čin týrání svěřené osoby a podvodu. V případě trestného činu týrání svěřené osoby

se jedná o druh trestné činnosti, který má ve společnosti poměrně dehonestující charakter, v případě trestného činu podvodu se jedná o druh trestné činnosti, který není společností vnímán výrazně negativně. Celková délka řízení byla cca 2 roky, což lze vzhledem k okolnostem případu považovat za lhůtu přiměřenou. Co se týká zásahu do osobnostní sféry žalobkyně, toto zůstalo převážně v rovině tvrzení. Z doložených lékařských zpráv nevyplývá, že by ke vzniku zdravotní újmy žalobkyně nebo jejího zhoršení došlo v přímé příčinné souvislosti v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí. A byla zohledněna skutečnost, že žalobkyně není osobou bezúhonnou, tato se dopustila i trestného činu podvodu, pro který byla rovněž pravomocně odsouzena. Žalobkyně odvozuje vznik nemajetkové újmy do značné míry i z odnětí jejího vnuka a umístění do ústavní výchovy. K tomuto však nedošlo v přímé příčinné souvislosti s vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání. K nařízení předběžného opatření a následnému rozhodnutí o ústavní výchově vedla činnost dotčeného orgánu o sociálně právní ochraně dětí a Magistrátu [redacted] které podaly návrh na vydání předběžného opatření. Do ústavní výchovy byl vnuk žalobkyně umístěn na základě poznatku soudu, který o ústavní výchově rozhodoval, nikoliv v důsledku vydání usnesení o zahájení trestního stíhání.

3. Soud má za prokázaný průběh trestního stíhání žalobkyně ze spisu **Okresního soudu v Olomouci čj. [redacted]** a to tak, že usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, 2. oddělení obecné kriminality SKPV Olomouc ze dne 8.12.2016 čj. [redacted] bylo zahájené trestní stíhání žalobkyně, a to pro zločin týrání svěřené osoby podle ustanovení § 198 odst. 1 odst. 2 písm. b) písm. d) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle ustanovení § 23 trestního zákoníku, a to pro zločin podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, kterých se měla žalobkyně dopustit společným jednáním se svým manželem spoluobviněným Š [redacted] G [redacted] nar. [redacted]. Proti tomuto usnesení žalobkyně podala stížnost dne 11.1.2017, odůvodněnou dne 20.1.2017. Okresní státní zastupitelství v Olomouci dne 17.3.2017 zamítlo stížnost jako nedůvodnou. Dne 28.12.2017 byla podána ze strany státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Olomouci žaloba. Následovala 4 hlavní líčení a rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 6.12.2018 čj. [redacted] byla žalobkyně společně se svým manželem v plném rozsahu obžaloby zproštěna podle § 226a písm. a) trestního řádu. Rozsudek potom nabyl právní moci dne 28.12.2018.
4. Soud má za prokazané, že **Okresní soud v Olomouci rozhodl pod čj. [redacted]** rozhodl tak, že babička B [redacted] G [redacted] nar. [redacted] je povinna odevzdat nezletilého Š [redacted] do péče zařízení pro děti, vyžadující okamžitou pomoc, do Střediska sociální prevence [redacted] příspěvková organizace, [redacted] a to na základě anonymního sdělení ze dne 17.9.2014 s tím, že vycházel i ze zprávy psychologa, který ve zprávě uvedl, že anamnesticky udávaná porucha autistického spektra není přítomna, nebyly zjištěny poruchy myšlení ani poruchy vnímání. Odborným pozorováním potom bylo zjištěno, že nezletilý nemá doma dostatečně podnětné výchovné prostředí, je zde orientace pečujících osob, především na jeho zdravotní stav, jeho zdravotní vývoj potom není podněcován. V průběhu ledna 2016 řešil situaci nezletilého s odborníky PL [redacted] z důvodu podezření úmyslného poškozování nezletilého rodinou, bylo mimo jiné diskutováno podezření na [redacted] či syndrom [redacted]. Dále návrhatel uvedl, že s ohledem na zjištěné informace dne 4.2.2016 z jeho strany bylo podáno oznámení Policii ČR pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování fyzického a duševního zdraví nezletilého Š [redacted] kterého se mohla dopustit babička a otec dítěte. Dále soud dospěl k závěru dne 5.2.2016, že jsou splněny podmínky pro postup podle § 452 odst. 1 z.ř.s., neboť v prostředí, ve kterém se nezletilý Š [redacted] aktuálně nachází, tj. v péči své babičky a otce, může být ohrožen na zdraví a životě, neboť odborníky

z PL. [redacted] bylo zjištěno podezření na úmyslné poškozování nezletilého Š. [redacted] rodinou, a bylo vysloveno i podezření na [redacted] které mohlo vysvětlovat agresivní chování nezletilého ve smyslu sebepoškození v domácím prostředí. Nezletilý Š. [redacted] je dítětem aktuálně vyžadujícím odbornou péči, která mu může být poskytnuta v rámci střediska sociální prevence, kde bude umístěn. V tomto zařízení bude mít zajištěnou všestrannou psychologickou péči, osoby blízké ho budou moci navštěvovat a nezl. Š. [redacted] bude mít možnost odtud docházet do stejné základní školy jako doposud. Dále má soud za prokázané z rozsudku [redacted] Okresního soudu v Olomouci ze dne 31.5.2017, že u nezletilého Š. [redacted] G. [redacted] byla nařízena ústavní výchova na dobu 3 let. Po právní moci rozsudku byl umístěn do Dětského domova Školní jídelny [redacted] I z tohoto rozsudku potom soud zjišťoval i poměry babičky nezletilého Š. [redacted] B. [redacted] G. [redacted] která se svým manželem, zapsaným otcem nezletilého Š. [redacted], se zná již 17 let. V době, kdy byl nezl. Š. [redacted] svěřen do její péče, s manželem nebydleli ve společné domácnosti, ale navštěvoval je, společné soužití obnovili v březnu 2016. Poté, co byl nezletilý Š. [redacted] umístěn v SSP, bydlí v nájemním bytě 3+1. Babička je od února 2017 zaměstnaná na částečný úvazek u úklidové firmy, předtím pracovala na dohodu o provedení práce. Před umístěním Š. [redacted] do SSP byla doma, pobírala příspěvek na péči nezletilého a dávky hmotné nouze. Od roku 2014 v insolvenční. V rejstříku trestů má záznam odsouzení za přečin podvodu vůči K. [redacted] N. [redacted] rozsudkem OS v Olomouci ze dne 12.1.2016, čj. [redacted] s právní mocí 12.1.2016 k podmíněnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců a zkušební dobou 24 měsíců. Paní G. [redacted] má tři dcery, její dva synové dvojčata byli dáni k adopci. O nezletilého se stará od narození, matka ho porodila v 16 letech a neměla o péči zájem, vrátila se k drogám. Do rodného listu nezletilého Š. [redacted] byl zapsán manžel babičky, který není biologickým otcem dítěte. Dále to byla právě dcera žalobkyně, M. [redacted] S. [redacted] která podala jak trestní oznámení, tak potom i návrh, týkající se svěřeni výchovy s tím, že to byla právě M. [redacted] S. [redacted] která chtěla nezletilého do pěstounské péče. Stejně tak potom i Z. [redacted] M. [redacted] a M. [redacted] M. [redacted]

5. Dále má soud za prokázané z propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice [redacted], že žalobkyně byla hospitalizována od 23.7.2017 do 8.8.2017 s bolestmi hlavy, točením hlavy, zvracela, a také skutečně že žalobkyně chodí k psychoterapeutovi ze zprávy [redacted] D. [redacted] K. [redacted] s tím, že chodí jedenkrát týdně od září 2016. Důvodem vyhledání psychoterapie a podpory byla potřeba klientky dokázat lépe naplňovat potřeby vnuka Š. [redacted] optimálně jej vychovávat.
6. Shora uvedené skutečnosti má soud za prokázané také z **účastnického výsledku žalobkyně a ze svědecké výpovědi jejího manžela Š. [redacted] G. [redacted]** na jednání soudu dne 29.5.2020. Jak k účastnickém výsledku žalobkyně, tak i ke svědeckému výsledku Š. [redacted] G. [redacted] soud uvádí, že za těchto důkazních prostředků má soud za prokázané, že žalobkyně se starala o nezletilého Š. [redacted] G. [redacted] víceméně od jeho narození, neboť jeho matka se o něj dále nestarala. Pečovala o něj každý den, vozila ho do školy, dělala s ním úkoly a podobně. Následně došlo k tomu, že ze strany opatrovníckého soudu bylo vydáno předběžné opatření, kterým byl nezletilý dne 5.2.2016 odebrán žalobkyni a byl umístěn do Střediska sociální prevence [redacted] a to na základě anonymního podání, které bylo dále prověřováno s tím, že ze strany opatrovníckého soudu bylo zjištěno, že by zde mohlo dojít k zásahu do zdraví a vývoje nezletilého s tím, že ke shora uvedenému bylo dospěno nejen na základě těchto poznatků, ale také na základě osvědčené skutečnosti, že dne 3.2.2016 bylo z důvodu stran výchovy a starání se o nezletilého ze strany babičky podáno také trestní oznámení. Dále má soud za prokázané z těchto výpovědí, že žalobkyně byla na nezletilého silně fixována, jeho odebrání z výchovy velmi těžce nesla, navíc trestná činnost, která jí byla dávana za vinu, se týkala právě týrání svěřené osoby, kdy orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru, že si obecně vymýšlí nemoci a postižení nezletilého Š. [redacted] nutí jej absolvovat velké množství

lékařských prohlídek a vyšetření, a to právě z toho důvodu, aby měla nárok na pobírání různých dávek ze strany státu a sociální podpory. S tím bylo právě spojené i obžalování stran trestného činu podvodu. Žalobkyně nebyla zaměstnána, trestní stíhání nijak nezasáhlo do její profesní kariéry, stejně tak nijak nezasáhlo do jejích volnočasových aktivit, neboť veškerý čas věnovala výchově nezletilého. Jediným okruhem základních práv, do kterých bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení v rámci trestního stíhání žalobkyně zasaženo, potom byla právě sféra rodinná, kdy se jednalo o trestný čin, který byl přímo napojen na výkon jejích rodičovských práv vůči nezletilému. Právě zneužívání těchto práv bylo žalobkyni kladeno za vinu a právě zneužívání těchto práv naplňovalo skutkovou podstatu týrání svěřené osoby.

7. **Podle ust. § 1 zákona 82/1998 Sb.** (dále jen zákona), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. **Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona** stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. **Podle ust. § 7 odst. 1 zákona** mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. **Podle ust. § 8 odst. 1 zákona** lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. **Podle ust. § 31a odst. 1 zákona** bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. **Podle odst. 2 cit. ust.** se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
8. Soud má za prokázaný skutkový stav shodně s popisem průběhu řízení, vedeného vůči žalobkyni u Okresního soudu v Olomouci pod sp.zn. [REDAKCE]
9. V otázce právního hodnocení, soud stejně jako účastníci dospěl k závěru, že tím, že vůči žalobkyni bylo dne 8.12.2016 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 a 2 písm. b) a d) trestního zákoníku a zločinu podvodu podle ustanovení § 209 odst. 1 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, spáchaných ve formě spolupachatelství za situace, kdy Okresní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 6.12.2018 vedle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zproštěn a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28.12.2018, potom v daném případě došlo ohledně žalobkyně k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 zákona číslo 82/98 Sb., za které lze s ohledem na výsledek trestního řízení považovat usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 8.12.2016.
10. Soud se dále zabýval požadavkem žalobkyně na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí, která jí měla být způsobena nezákonně vedeným trestním stíháním s tím, že žalobkyně byla usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 čj. 15 C 104/2019-146 ze dne 2.1.2019 vyzvána k doplnění tvrzení ohledně vzniku a intenzity nemajetkové újmy spojené s nezákonným rozhodnutím, a to zejména s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1747/14 s tím, že je na žalobci, aby tento tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce a vznik nemajetkové újmy, představované například úzkostí, nepohodlím, nejistotou, vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi, a dále i z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo

2813/2011, 30 Cdo 2256/2011, 30 Cdo 1684/2010. Žalobkyně byla zároveň vyzvána k předložení srovnávací judikatury, které by odůvodňovalo, že částka 400 000 Kč je částka přiměřená a částka, která je v obdobných v podstatných znacích shodujících se trestní stíhání jiných poškozených částkou přiměřenou. Soud nicméně z vlastní iniciativy dospěl k závěru, že je zde dána ke komparaci judikatura, a to rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. [REDAKCE], kde se taktéž jednalo o trestný čin týrání svěřené osoby podle §198 odstavce 1 a 2 písm. b) a d) TZ ze strany žalobců, zároveň byly přiznány částky náhrady nemajetkové újmy ve výši 40 000 Kč a 50 000 Kč pro žalobce.

11. Zároveň soud však poukazuje na skutečnost, a to rozdíl oproti stavu žalobkyně, kdy žalobkyně, byť byla vyzvána a byla vyslechnuta podrobně ze strany soudu, netvrdila kromě **zásahu do rodinné sféry**, a to zejména **do zásahu odloučení od nezletilého Š [REDAKCE] G [REDAKCE]** žádných jiných konkrétních zásadních zásahů do jejího života, do jakýchkoliv jiných životních sfér. Žalobkyně byla nezaměstnaná, netvrdila ani, že by se od ní nějakým způsobem zásadně odvrátili přátelé, jednalo se pouze o odvrácení se od rodiny, a to z toho důvodu, že to byly její dcery, které iniciovaly právě přezkum její výchovy vůči nezletilému Š [REDAKCE] a dále potom i také samotné opatrovnické řízení. Nelze odhlédnout od situace, kdy právě k tomuto odloučení **nedošlo** na základě samotného vedení trestního stíhání žalobkyně, ale na základě vedeného opatrovnického řízení, vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp.zn. [REDAKCE] kdy pouze podání trestního oznámení bylo jedním z faktorů, ke kterým soud ve svém rozhodování fakticky také přihlížel. Byl to samotný opatrovnický soud, kdo vycházel z vlastních zjištění, ze zjištění tak, jak mu byla známa, a byl to také opatrovnický soud, kdo rozhodl o odebrání nezletilého žalobkyni a o následném svěřeni jeho výchovy do Dětského domova. Soud dospěl k závěru, že zde není zcela jasná hlavní příčinná souvislost mezi vedením trestního stíhání vůči žalobkyni a odebráním nezletilého z její péče, nicméně je nepochybné, že samotné vedení trestního stíhání nepřispělo kladně k rozhodování v řízení opatrovnickém, naopak vedení trestního stíhání vůči žalobkyni potom nutně muselo také znamenat ztížení vyjednávací pozice i ztížení rozhodovací pozice opatrovnického soudu při rozhodování o tom, komu bude nezl. Š [REDAKCE] svěřen do výchovy. Následně bylo zjištěno, že z důvodu vedení trestního stíhání vůči žalobkyni byl svěřen do výchovy do Dětského domova. Soud tak má za to, že víceméně jedinou rovinou, ve které do osobnostní sféry žalobkyně bylo zasaženo, je právě osobnostní sféra v rámci rodiny, rodinného kruhu ze strany právě možné výchovy Š [REDAKCE] G [REDAKCE] nezletilého. Dále žalobkyně předložila i zprávu o své hospitalizaci v roce 2017, kdy ve svém účastnickém výslechu tuto spojila s incidentem ohledně nezletilého, který chtěl nějakým způsobem opustit výchovný ústav skrze otevřené okno v 5. patře, nebo tímto minimálně vyhrožoval. V daném případě by **vzhledem k nižší intenzitě než v řízení, vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod čj [REDAKCE]** odůvodňovalo částku 40 000 Kč až 50 000 Kč, nicméně zde oproti těmto subjektům nebyly jiné další zásahy ohledně frustrace v podobě obav o budoucnost v rámci profese. Co se týká právě rodinné sféry, nelze odhlédnout od situace, kdy to bylo právě opatrovnické řízení, které bylo iniciováno ze stran dalších členů rodiny, kdy potom je v celku logické, že se žalobkyně od této části rodiny odvrátila, dále se s nimi nestýkala, kdy však zde nelze shledat opět přímou příčinnou souvislost samotným vedením trestního stíhání, ale spíše s vedeným řízením opatrovnickým. A v neposlední řadě nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně byla stíhána nejen pro trestný čin týrání svěřené osoby, **ale i pro trestný čin podvodu, a z výpisu z Rejstříku trestů má soud potom za prokázané**, a toto měl za prokázané i opatrovnický soud, že žalobkyně nemá čistou trestní minulost, nejedná se o osobu bezúhonnou, v minulosti již byla několikrát soudně trestána, naposledy právě v roce 2016 pro trestný čin podvodu. Vzhledem k tomu, že při odškodňování náhrady nemajetkové újmy je nutné přezkoumávat veškeré okolnosti a kdy i dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2813/2011 přiznané zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. Soud dospěl na základě shora

uvedených úvah k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním je částka 15 000 Kč za nezákonné trestní stíhání, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žalovaná Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ve svém stanovisku MSP 1437/2019 ODSK ze dne 27.2.2020 projednávala žádost na odškodnění Š [REDAKCE] G [REDAKCE] manžela žalobkyně, a stejně tak druhého spoluobžalovaného v dané věci pro stejné trestné činy, kdy dospěla k závěru, že je na místě přiznat zadostiučinění ve výši 15 000 Kč. Soud dospěl k závěru, že stejně tak i tento spoluobžalovaný žalobkyně nebyl osobou bezúhonnou, dopustil se trestného činu podvodu, stejného druhu trestné činu, který byl v předmětné věci trestně stíhán. Vzhledem k tomu, že se jednalo o manžele, a nebyl zde i v rámci jeho svědecké výpovědi tvrzeny žádné disproporce ve vztahu k jejich zásahu do osobnostní sféry stran jejich trestního stíhání, má soud za to, že tato částka by měla připadnout i žalobkyni jako částka, která by byla přiměřená a schopná plně reparovat vzniklou nemajetkovou újmu. Soud i žalobkyni přiznal částku 15 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy s tím, že tato částka se dle jeho názoru jeví jako dostačující.

12.O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř., žalobkyně byla ve sporu co do základu úspěšná, soud jí potom přiznal i náhradu nákladů řízení. Ta se sestává z náhrady za 4 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, podání vyjádření, účast na jednání) á 3100 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. a vyhl. 17/96 Sb., 4x300 Kč režijní paušál, cestovné vozem Škoda [REDAKCE] RZ [REDAKCE] [REDAKCE] Praha a zpět, celkem 284 km, spotřeba NM, 5.6,4.1,4.6, 11 započatých půlhodin promeškaného času, DPH a zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 4. června 2020

JUDr. Ondřej Růžička v. r.

samosoudce